

Landbruksdepartementet

HØRINGSUTTALELSE

Vedlagt er høringsuttalelse fra Rømskog kommune ifh forslaget til forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier, samt endringer i forskrift for tilskudd til tiltak i skogbruket.

Med vennlig hilsen
RØMSKOG KOMMUNE

Anne Kirsti Johnsen
rådmann

Vedlegg: Uttalelse

post@lmd.dep.no

Høringssvar – Ny forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier, samt endring i forskrift for tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket. Rømskog kommune.

Rømskog kommune har følgende bemerkninger til *utkast til ny forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier*:

Ang. §1-3 Virkeområde, siste ledd.

Det vises til plan- og bygningsloven § 29-7. Det ønskes en nærmere presisering av hvilke produkttyper dette angår. Gjelder dette kun produkter som har krav til CE – merking, eller krever man også at de stedeagne massene og at de knuste fjellproduktene blir analysert med tanke på tekniske kvaliteter? Dersom dette leddet innføres, bør det også settes krav til oppbevaring av produktark og dokumentasjon av tekniske analyser.

Ang. §2-3 Innholdet i søknaden, siste ledd.

Det vises til den delen av siste ledd som omhandler hensynet til å minimere faren for erosjon, masseskred og negativ påvirkning av viktige miljøverdier.

Positivt at det stilles krav til at søker skal legge frem slik dokumentasjon i søknaden. Det betyr at søker må sjekke ut en del av §§ 8 – 12 i Naturmangfoldsloven i sin søknadsprosedyre. Derimot står det ingenting om kravet til kvalifikasjoner til den eller de som har utført disse vurderingene i forkant av søknadsprosessen.

Ang. §3-1 Uttalelser .

Rømskog kommune vil på det sterkeste anbefale at Fylkesmannen skal være høringspart i alle områder i landet. Dette for å øke kvalitetssikringen på vedtak som fattes. For saksbehandlere i småkommuner med liten fagkrets er det godt å kunne bruke Fylkesmannens Miljøvernnavd. som en faginnstans. Selv om det er de som kan oppheve et vedtak.

NVE, Norges Vassdrags- og energidirektorat bør også inn som høringspart dersom utkastets forslag i § 3-2 om å vurdere tiltakets fare for erosjon og masseskred. Konsekvenser for feilvurderinger av disse momentene er det heller ikke nevnt noe om ansvarsforholdet til. Kan feilvurderinger av kommunal saksbehandling føre til regresskrav ved avkortninger hos forsikringsselskaper og Naturskadefondet, eller at de sitter igjen med hele ansvaret ?

Ang. §3-2 Vedtakets innhold.

Naturmangfoldsloven hjemler at kommunen kan kreve mere faglige vurderinger og registrering av kunnskapsgrunnlaget for søkers regning. Dette bør hjemles i forskriften dersom pkt. c blir stående i den nye forskriften.

Departementet bør gjøre seg noen tanker om hvilke ansvar som kommunene påtar seg dersom de må vurdere dette rundt erosjon og skredfare. Eller rettere sagt, kan kommunen stilles økonomisk ansvarlig dersom det gjøres feilvurderinger rundt pkt. b og c når den nye forskriften har et lavere krav til høringsparter enn det den gamle forskriften hadde? Dette gjelder spesielt i forhold til eventuelle regresskrav og totalt ansvar ved slike hendelser.

Det henstilles til at det skal gjøres vurderinger etter Naturmangfoldslovens §§ 8 – 12 og ikke hele kapittel 2, som foreslått. Ved å henvise til §§ 8 – 12 blir man mye mer konkret i forhold

til Naturmangfoldlovens formål og den type tiltak denne forskrift omhandler. Noen av de resterende paragrafene i dette kapittelet oppfattes som irrelevante i forhold til bygging av landbruksveier.

Ang. §4-3 Dispensasjon.

Rømskog kommune mener at det ikke skal gis mulighet til å søke dispensasjoner i forhold til enhver tids gjeldende normaler for landbruksveier med byggebeskrivelser. Argumentet for å kunne dekke et transportbehov ved å dispensere for kravene til veibredde og stigning bryter med flere grunnprinsipper for hele gjeldende lovverket rundt det med bygging av landbruksveier.

Veibredden må kunne tåle kjøretøyet som skal bruke veien. Alle veiklasser har 4 meters totalbredde. Stigningen setter også kravet til klassene i en veinormal. Man løper en stor fare ved å godkjenne en klasse 4 vei til en klasse 3 vei. Man påtar seg også et ansvar dersom ulykker skulle skje ved å dispensere for kravene til gjeldende veinormal. Regresskrav fra forsikringsselskaper vil antagelig øke ved å dispensere for disse krav. Hvilket ansvar er kommunen villige til å påta seg dersom det gis mulighet til å dispensere fra disse krav. Her må ikke liv og helse settes i fare ved at økonomiske interesser skal vektet høyt.

Veier som antagelig ikke skulle vært bygd på grunn av dekningsområdets økonomiske avkastningsmuligheter, vil kunne bli bygd fordi man på side 2 i dette høringsbrevet ønsker å kunne gi dispensasjoner for å kunne benytte seg av en billigere byggemåte. Det er mange som mener noe om skogbrukets bygging av veier og i mange områder skaper bygging av veier store interessekonflikter. Denne konflikten blir neppe lavere dersom det kommer frem at egentlig ville ikke veien gi noen økonomiske eller miljømessige gevinster ved at de ble bygget etter gjeldende byggebeskrivelser, men som lot seg gjennomføre fordi det ble gitt dispensasjoner som ga slike gevinster.

Rømskog kommune har følgende bemerkninger til endring i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket, gjeldende § 5:

- Positiv til at INON begrepet fjernes i forskrifter som innskrenker grunneieres rettigheter/næringsinteresser. Det juridiske rundt INON oppfattes som uklart. Det vil være bedre å sikre ”villmarkespregede områder” ved bruk av frivillig barskogvern.

Kari Pettersen
Ordfører Rømskog kommune